

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 230.351 van 27 februari 2015
in de zaak A. 213.738/X-15.951.**

In zake : REDEVCO RETAIL BELGIUM COMM. V.
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat John Toury
kantoor houdend te 1800 Vilvoorde
Jean Baptiste Nowélei 13
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Steven Menten
kantoor houdend te 3600 Genk
Grotestraat 122
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partijen :

1. de STAD HASSELT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Koen Geelen en Wouter Moonen
kantoor houdend te 3500 Hasselt
Gouverneur Roppesingel 131
bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de NV IKEA BELGIUM
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Yves Delacroix en Filip De Preter
kantoor houdend te 1000 Brussel
Keizerslaan 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. Het enig verzoekschrift, ingediend op 19 september 2014, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring van het besluit “van de Vlaamse regering van 20 juni 2014 houdende de definitieve vaststelling

van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan afbakening regionaalstedelijk gebied Hasselt-Genk en meer in het bijzonder voor wat het deelgebied 15 Kleinhandelszone Groot Hilst betreft, zoals bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 22 juli 2014”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Van Mingeroet heeft een verslag opgesteld.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 30 januari 2015.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat John Toury, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Chris Schrijns, die *loco* advocaat Steven Menten verschijnt voor de verwerende partij, advocaat Wouter Moonen die verschijnt voor de eerste tussenkomende partij, en advocaat Filip De Preter, die verschijnt voor de tweede tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Van Mingeroet heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Tussenkoms

3. Met een verzoekschrift van 18 november 204 vraagt de stad Hasselt om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om dat verzoek in te willigen, wat betreft het administratief kort geding.

Met een verzoekschrift van 18 november 204 vraagt de nv Ikea Belgium om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om dat verzoek in te willigen, wat betreft het administratief kort geding.

IV. Afstand

4. Bij brief van 31 december 2014 deelt de verzoekende partij mee dat zij “wenst af te zien van de voortzetting van de procedure inzake het beroep tot schorsing en nietigverklaring tegen het Gewestelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan [...] Afbakening Regionaalstedelijk Gebied Hasselt-Genk van 30 april 2014 [lees : 20 juni 2014] zoals gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 22 juli 2014”. Deze mededeling kan niet anders dan als een afstand van het geding worden gelezen.

5. Overeenkomstig artikel 30, § 5, van de Gecoördineerde Wetten, kan de Raad van State, wanneer de verzoeker zich in de loop van de schorsingsprocedure terugtrekt, in één en hetzelfde arrest uitspraak doen over de vordering tot schorsing en over het verzoekschrift tot nietigverklaring, zonder dat de voortzetting van de procedure gevorderd kan worden. Te dezen staat niets de toepassing van deze bepaling in de weg.

V. Rechtsplegingsvergoeding

6. Overeenkomstig artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de afdeling bestuursrechtspraak een rechtsplegingsvergoeding toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en honoraria van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij.

7. De verwerende partij vraagt in haar nota om de verzoekende partij te veroordelen tot betaling van de rechtsplegingsvergoeding, begroot op het “basisbedrag” van 840 euro.

8. In geval van afstand van de vordering kan de verwerende partij als een in het gelijk gestelde partij worden beschouwd.

9. Artikel 67 van het besluit van de regent van 23 augustus 1948 (hierna: het algemeen procedurereglement) bepaalt:

“§ 1. Het basisbedrag van de rechtspleging[s]vergoeding bedraagt 700 euro, het minimumbedrag 140 euro en het maximumbedrag 1.400 euro.
[...]

§ 2. Het basis-, minimum- of maximumbedrag bedoeld in paragraaf 1 wordt verhoogd met een bedrag dat overeenstemt met 20 procent van dit bedrag, als het beroep tot nietigverklaring gepaard gaat met een vordering tot schorsing of tot voorlopige maatregelen, of als de vordering tot schorsing of tot voorlopige maatregelen volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingediend wordt en gepaard gaat met een beroep tot nietigverklaring.
[...]

Er is geen verhoging verschuldigd, met name als de afdeling bestuursrechtspraak beslist dat het beroep tot nietigverklaring doelloos is of dat het slechts korte debatten vereist, of als de artikelen 11/2 tot 11/4 van dit besluit van toepassing zijn.”

10. Het door de verwerende partij gevraagde bedrag van 840 euro betreft niet het in artikel 67, § 1, van het algemeen procedurereglement bedoelde “basisbedrag” van de rechtsplegingsvergoeding, maar omvat tevens de in § 2 van dit artikel bedoelde verhoging van het basisbedrag met 20 %.

Er is te dezen evenwel geen aanleiding tot verhoging van het basisbedrag van 700 € ten voordele van de verwerende partij, nu de verzoekende partij afstand doet van het annulatieberoep, zodat dit beroep samen met de schorsingsvordering in één arrest kan worden beslecht, zonder dat de verwerende partij enig procedurestuk in de annulatieprocedure heeft moeten indienen, en zij geen omstandigheden aanvoert die een afwijking verantwoorden.

11. De tweede tussenkomende partij laat de Raad van State met een brief van 12 januari 2015, alsook ter terechtzitting, weten dat zij afstand doet van de in haar verzoekschrift tot tussenkomst gevorderde rechtsplegingsvergoeding, met een terechte verwijzing naar “[...] de inhoud van artikel 30/1 § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die uitsluit dat een tussenkomende partij een rechtsplegingsvergoeding kan vragen”.

BESLISSING

1. Het verzoek van de stad Hasselt en van de nv Ikea Belgium tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State stelt de afstand van geding vast.

3. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de verwerende partij.

De tussenkomende partijen worden verwezen in de kosten van de tussenkomst in het administratief kort geding, begroot op 300 euro, elk voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van
zevenentwintig februari 2015, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld
uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Johan Lust